

108077 - geschil over verwijdering leerling. Het besluit is redelijk omdat de school niet langer kan voorzien in de ondersteuningsbehoefte van de leerling en ouders onderzoek weigeren.

ADVIES

in het geding tussen:

[verzoekster], wonende te [woonplaats], verzoekster,
gemachtigde: mevrouw mr. L. Voskuilen

en

[Bestuur], het bevoegd gezag van [school1] te [vestigingsplaats], verweerder
gemachtigde: mevrouw mr. C.F.J. Haket-Adriaansen

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Op 29 januari 2018 heeft verzoekster aan de Commissie een geschil voorgelegd over de beslissing van 18 januari 2018 van verweerder om [leerling] te verwijderen van [school1].

Verweerder heeft op 13 februari 2018 een verweerschrift ingediend. Op 1 maart 2018 heeft hij nog een aanvulling ingediend.

De mondelinge behandeling van het geschil vond plaats op 6 maart 2018 te Utrecht.

Verzoekster was ter zitting aanwezig, vergezeld door de vader en werd bijgestaan door de gemachtigde.

Namens verweerder waren bij de hoorzitting de voorzitter van het College van Bestuur van {bestuur} de directeur van [school1] en gemachtigde.

Het samenwerkingsverband werd ter zitting vertegenwoordigd door de directeur.

2. DE FEITEN

1. Verzoekster is de moeder van [leerling]. [Leerling] is geboren op [geboortedatum] 2010.
2. [Leerling] is in november 2014 gestart in groep 1 van [school2]. Deze school is per 1 augustus 2016 met een andere school is gefuseerd tot [school1]. [Leerling] zit in schooljaar 2017-2018 in groep 4.
3. In december 2015 heeft de toenmalige school de bovenschoolse begeleidingsorganisatie van het schoolbestuur ingeschakeld voor [leerling].
4. In schooljaar 2016-2017 heeft de school het samenwerkingsverband ingeschakeld. Dat heeft geleid tot een plan van aanpak met betrekking tot het gedrag van [leerling]. Ook heeft de school diverse ondersteuningsmaatregelen genomen. Op 18 december 2017 heeft de school een opp (ontwikkelingsperspectiefplan) opgesteld.
5. Op 3 oktober 2017 heeft de school de Niet Schoolse Cognitieve Capaciteiten Test (NSCCT) afgenomen bij [leerling]. Zij scoorde een IQ van 67.

6. Op 21 november 2017 hebben verzoekster en de vader van [leerling], het wijkteam, de school, beide gemachtigden en de vertrouwenspersoon van het schoolbestuur een gesprek gevoerd. In dit gesprek heeft verweerder aan verzoekster meegedeeld dat hij het voornemen heeft om [leerling] te verwijderen wegens handelingsverlegenheid en de veiligheid van de andere leerlingen. Dit is dezelfde dag schriftelijk bevestigd. Gedurende de verwijderingsprocedure zou [leerling] worden geschorst. De schorsing, die inging op 22 november 2017, is later teruggebracht tot vijf dagen.
7. Nadat verzoekster eerder geen instemming had verleend voor een breed psychologisch onderzoek, heeft zij dat op 21 november 2017 wel gedaan. Op 28 november 2017 heeft zij haar toestemming ingetrokken.
8. Vanaf 29 november 2017 heeft [leerling] een-op-een begeleiding buiten de klas gekregen.
9. Verweerder en het samenwerkingsverband hebben een observatietraject voorgesteld waarbij [leerling] een periode voor onderzoek zou worden geplaatst op een school voor speciaal onderwijs. Zij zou dan ingeschreven blijven op [school1]. Verzoekster is niet op dat voorstel ingegaan.
10. Op 9 januari 2018 is er een intelligentie-onderzoek (WISC) afgenomen bij [leerling]. Haar totale IQ is 96, een gemiddeld cognitief niveau. Op subtestniveau is er overigens sprake van een disharmonisch profiel.
11. Het samenwerkingsverband heeft op 15 januari 2018 een toelaatbaarheidsverklaring speciaal onderwijs afgegeven, geldig tot 15 januari 2019, met bekostigingscategorie laag.
12. Op 15 januari 2018 heeft verweerder verzoekster schriftelijk geïnformeerd over de bereidheid van twee scholen voor speciaal onderwijs om [leerling] per direct toe te laten.
13. Verweerder heeft op 18 januari 2018 een definitief verwijderingsbesluit genomen.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Standpunt verzoekster

Verzoekster meent dat verweerder niet in redelijkheid tot het verwijderingsbesluit heeft kunnen komen. Het door de school geschetste probleemgedrag herkent verzoekster niet.

Volgens verzoekster is de situatie veranderd nadat de remedial teacher midden november 2017 [leerling] een schop had gegeven. Daarna is ze extreem gedrag gaan vertonen. Ook is het gedrag van [leerling] beïnvloed door de instroom van internationale leerlingen uit conflictgebieden die ander gedrag meebrengen. [leerling] past haar gedrag daarop aan.

Door [leerling] na de schorsing niet meer in de klas te laten, heeft er geen observatie kunnen plaatsvinden in de klas om te zien of zij door de schorsing haar gedrag had veranderd en er wel of niet sprake was van een onhoudbare situatie.

Na het incident met de remedial teacher is er ook een vertrouwensbreuk ontstaan. Dat is de reden van de verwijdering. Dat de school handelingsverlegen zou zijn is ook niet eerder met verzoekster besproken.

Verzoekster heeft eerder niet ingestemd met gedrags- en cognitief onderzoek omdat zij de noodzaak daarvoor niet zag. Nu recent cognitief onderzoek in strijd is met IQ-gegevens van de school (NSCCT), vindt zij een gedragsonderzoek wel raadzaam. Dat heeft zij na het voornemen tot verwijdering ook aan de school gemeld. Dat onderzoek is er echter niet meer gekomen omdat verweerder in een rap tempo een verwijderingsprocedure is gestart. Ondanks dat verzoekster

vervolgens zelf via het Wijkteam alsnog een cognitief onderzoek bij [leerling] heeft laten afnemen, heeft verweerder het verwijderingstraject doorgezet.

Verzoekster heeft niet ingestemd met een observatieplaats in het speciaal onderwijs, omdat [leerling] dan in de klas zou komen bij leerlingen met gedragsproblemen. Ook bleek dat ze na de observatie mogelijk weer naar een andere school zou moeten.

[Leerling] zit op dit moment thuis. Verzoekster wil dat zij zo snel mogelijk, zonder stempel, weer de reguliere klassikale lessen volgt. Verzoekster heeft de school niet om huiswerk gevraagd. Via de zus van verzoekster, die bij Jeugdzorg werkt, wordt een andere ingang voor begeleiding en huiswerk gezocht.

Standpunt verweerder

Op grond van het schoolondersteuningsprofiel kan de school leerlingen met een lichte gedragsproblematiek ondersteunen. Zij is echter niet toegerust voor de begeleiding van leerlingen met ernstige gedragsproblemen, zoals [leerling].

De school maakt zich al vanaf het eerste schooljaar zorgen over het externaliserende gedrag van [leerling]. De school heeft via plannen van aanpak en inzet van remedial teachers en extra leerkrachten, diverse ondersteuningsmaatregelen ingezet. Deze hebben tot onvoldoende verbetering geleid. Verzoekster heeft de voor [leerling] diverse malen aangeboden sociale vaardigheidstrainingen steeds afgewezen.

Het incident met de remedial teacher van november 2017 lag niet ten grondslag aan de schorsing en de verwijdering. Het gedrag van [leerling] werd steeds erger. Dagelijks waren er incidenten waarbij [leerling] schopte, sloeg of beet. Ze knuffelt kinderen en wijst ze daarna weer af. Ze is eisend richting haar klasgenoten. Vanuit het niets kan zij een kind schoppen en het daarna ontkennen. De ondersteuning die [leerling] vraagt in de klas gaat ten koste van de zorg, aandacht, het welbevinden en de veiligheid van de andere kinderen in de groep. [leerling] kreeg de laatste periode continu een-op-een begeleiding.

Er is een uitgebreid psychodiagnostisch onderzoek noodzakelijk om de ondersteuningsbehoefte van [leerling] vast te stellen. De school heeft verzoekster diverse malen een aanbod voor onderzoek gedaan, maar dit heeft verzoekster steeds afgewezen.

De ouders hebben geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid van een tijdelijke observatieplek op [school3], een school voor speciaal onderwijs. Ook hebben zij geen gebruik gemaakt van het aanbod van het samenwerkingsverband om hen te begeleiden bij het zoeken naar een andere school. De school heeft hierdoor geen vat kunnen krijgen op de ondersteunings-behoefte van [leerling] en kan haar niet verder begeleiden.

Nadat verweerder zijn voornemen tot verwijdering had kenbaar gemaakt, heeft verzoekster alsnog instemming gegeven voor een breed onderzoek. Verweerder heeft de datum van de afname van dat onderzoek naar voren kunnen halen. Een dag voor het onderzoek heeft verzoekster haar toestemming echter weer ingetrokken.

Verzoekster heeft half december 2017 laten weten toch akkoord te gaan met een breed onderzoek. Gezien het op het laatste moment terugkomen op de eerdere toestemming door verzoekster, had verweerder hierin geen vertrouwen meer. Ook wist hij niet hoe lang het door het wijkteam uit te voeren onderzoek zou gaan duren. [School1] was in ieder geval niet de passende onderwijsplek. [leerling] is op dit moment gebaat bij een veilige leeromgeving met kleine klassen en gespecialiseerde begeleiding. Het speciaal onderwijs kan dit bij uitstek bieden, [school1] niet. Daarom is verweerder overgegaan tot verwijdering van [leerling].

Verzoekster heeft nog wel toestemming gegeven voor een cognitief onderzoek. Dat heeft op 9 januari 2018 plaatsgevonden. De uitkomst daarvan (gemiddelde intelligentie) was geen aanleiding het ontwikkelingsperspectief aan te passen of het verwijderingsbesluit op te schorten. Het geeft namelijk geen inzicht in de reden van het externaliserende gedrag van [leerling].

4. INBRENG SAMENWERKINGSVERBAND

Het samenwerkingsverband is eerder betrokken geweest bij [leerling]. In april 2017 heeft het samenwerkingsverband het dossier echter moeten sluiten omdat de ouders geen toestemming gaven voor begeleiding door een medewerker van het samenwerkingsverband. Nadat de gedragsproblemen van [leerling] erger werden, heeft de school het samenwerkingsverband opnieuw ingeschakeld. Het samenwerkingsverband heeft toen een tijdelijke observatieplek aangeboden. Daar waren twee scholen voor beschikbaar. Bij tijdelijke observatietrajecten blijft de leerling ingeschreven op de school van herkomst. Het samenwerkingsverband heeft het beleid dat het voor minimaal een jaar een toelaatbaarheidsverklaring afgeeft, ook bij observatieplekken. Daarnaast heeft het samenwerkingsverband een actief terugplaatsingsbeleid.

5. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Bevoegdheid en ontvankelijkheid bij verwijdering

Op grond van artikel 43 lid 2 van de Wet op het primair onderwijs (WPO) kunnen ouders bij de Commissie een geschil indienen over de verwijdering van een leerling. Het geschil heeft hierop betrekking. Nu verder het verzoek tijdig is ingediend is de Commissie bevoegd en is het verzoek ontvankelijk.

De beoordeling van het verwijderingsbesluit

Verweerder heeft als reden voor de verwijdering van [leerling] gegeven dat de school niet langer in de ondersteuningsbehoefte van [leerling] kon voorzien. Ondanks de door de school ingezette extra ondersteuning werd het gedrag van [leerling] steeds extremer. Dit had grote gevolgen voor [leerling] en voor de klas. Nader onderzoek naar de reden voor het gedrag van [leerling] was niet mogelijk omdat daarvoor door de ouders geen toestemming werd verleend.

Uit het dossier en de verklaring van beide partijen constateert de Commissie dat het gedrag van [leerling] grote invloed heeft op de klas en ook schadelijk is voor [leerling] zelf. De school had dan ook terecht zorgen.

De school heeft al in 2015 (jaren voor het incident in november 2017) gedragsproblemen bij [leerling] gesignaleerd en sindsdien tal van plannen en personen ingezet om het gedrag van [leerling] in positieve zin te veranderen. Dit heeft echter onvoldoende resultaat gehad, gezien de beschrijving door verweerder van de bijna dagelijks voorkomende incidenten.

De school heeft daarom onderzoek willen laten doen om inzicht te krijgen in de achtergrond van de gedragsproblematiek en de ondersteuningsbehoefte van [leerling]. Verzoekster heeft deze onderzoeken en observaties echter steeds tegengehouden. Hierdoor kon de school onvoldoende inzicht krijgen in de ondersteuningsbehoefte van [leerling] en onvoldoende bepalen in hoeverre de school kon voorzien in die ondersteuning.

Verweerder heeft daarom in redelijkheid het voornemensbesluit tot verwijdering kunnen nemen. Ook na dat voornemen was de school nog bereid actie te ondernemen voor een breed onderzoek bij [leerling]. Na een akkoord van verzoekster voor onderzoek heeft de school versneld een onderzoek kunnen regelen. Dat heeft verzoekster helaas de dag voor de start weer afgezegd. Dat verweerder daarna de verwijderingsprocedure heeft ingezet, is gezien de omstandigheden, niet onredelijk geweest.

Half december 2017 heeft verzoekster aangegeven dat zij alsnog akkoord was met een breed psychologisch onderzoek.

Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerder mogen besluiten de verwijderingsprocedure in dit stadium niet meer op te schorten. Gezien de eerder gegeven en weer ingetrokken toestemming voor onderzoek, is het begrijpelijk dat verweerder geen vertrouwen had in de laatste toestemming. Daarnaast was verzoekster nog steeds niet akkoord met een observatieplek en ten slotte had de school steeds meer twijfel gekregen of het regulier onderwijs nog wel een passende plek is voor [leerling].

Overeenkomstig het gestelde in artikel 40 lid 11 WPO vindt verwijdering van een leerling niet plaats dan nadat de betrokken groepsleerkracht is gehoord en het bevoegd gezag ervoor heeft zorggedragen dat een andere school bereid is de leerling toe te laten.

Verweerder heeft overleg gehad met de groepsleerkracht en met de inspectie. Ook is verweerder teruggekomen op zijn eerdere mededeling dat hij over zou gaan tot verwijdering als hij acht weken aantoonbaar had gezocht naar een andere school. Dit omdat deze mededeling was gebaseerd op inmiddels aangepaste wet- en regelgeving. Verweerder heeft twee scholen voor speciaal onderwijs gevonden die bereid zijn [leerling] toe te laten. Voorts is de toelaatbaarheidsverklaring die nodig is voor toelating van [leerling] tot het speciaal onderwijs, door het samenwerkingsverband afgegeven.

Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerder op grond van bovenstaande overwegingen in redelijkheid kunnen overgaan tot definitieve verwijdering van [leerling].

De Commissie heeft ter zitting geconstateerd dat [leerling] nog thuis zit en dat het schoolbestuur en de school er niet van op de hoogte zijn of [leerling] op enige manier onderwijs(begeleiding) krijgt. Hoewel [leerling] is verwijderd, heeft verweerder in het kader van de vigerende wetgeving hierin nog een taak te vervullen.

Alles overziend zal de Commissie het verzoek ongegrond verklaren.

6. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen oordeelt de Commissie het verzoek ongegrond.

7. AANBEVELINGEN

De Commissie:

- Beveelt verzoekster aan haar dochter niet langer onderwijs te onthouden en haar aan te melden bij een passende school;
- Beveelt verweerder aan een regierol te nemen bij het bieden van onderwijs(begeleiding) zolang [leerling] geen onderwijs volgt.

Aldus gedaan te Utrecht op 22 maart 2018 door mr. drs. P.H.A. van Geel, voorzitter, drs. E. Hoeksma en drs. M.H.W.C. Voeten, leden, in aanwezigheid van drs. J. van Velzen, secretaris.

mr. drs. P.H.A. van Geel
voorzitter

drs. J. van Velzen
secretaris